

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рж1 р 17/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Весна Бојовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача због неодлучивања о приговору поднетом 13.02.2020. године за убрзавање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18, дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба предлагача АА из ... од 16.04.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Предлагач је, дана 13.02.2020. године, поднела Апелационом суду у Београду приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18.

Решењем Апелационог суда у Београду је Р4 р 8/20 од 25.05.2020. године, одбијен је захтев предлагача којим је тражила да се усвоји приговор за убрзање поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18 и утврди повреда права на суђење у разумном року у истом поступку, да се наложи Апелационом суду у Београду да по хитном поступку предузме све неопходне процесне радње како би се поступак Гж1 2683/18 по хитном поступку окончао и да се обавезе Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Међутим, пре пријема одлуке којом је одбијен приговор предлагач је, дана 16.04.2020. године изјавила жалбу због неодлучивања о приговору који је поднела 13.02.2020. године ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15).

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Наиме, неспорно је да Закон о заштити права на суђење у разумном року (члан 7. став 4.) прописује обавезу председника суда да о приговору одлучи у року од 2 месеца од дана пријема приговора, као и да предлагач има право да поднесе жалбу у ситуацији када о његовом приговору није одлучено у року од 2 месеца (члан 14. став 1). У таквој процесној ситуацији, непосредно виши суд доноси одлуку о приговору подносиоца. Међутим, у конкретном случају, Апелациони суд у Београду, којем је и поднет приговор, донео је одбијајућу одлуку о истом, јер је у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18, ради чијег убрзања је приговор поднет, поступак окончан доношењем другостепене одлуке – пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2683/18 од 11.12.2019. године. Стога је престао правни интерес предлагача да овај суд одлучи о жалби која је изјављена с позивом на одредбу члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из наведеног разлога, одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 17. став 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Судија

Слађана Накић Момировић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић